

"Ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν"

(Εφεσ. 2,14)

4/10/2020

Κατὰ την θεία Λειτουργία προβάλλεται συχνά η έννοια της ειρήνης. "Εἰρήνη παῖσι" εὐχεται ο Λειτουργὸς στους πιστούς, πριν ἀπὸ κάθε σημαντικό γεγονός της θείας Λειτουργίας. Ἄλλοτε πάλι προτρέπει τους πιστούς να προσευχηθοῦν με ειρήνη: "Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν". Ἡ δέεται "ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης" και "τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου". Ὅμως γεννᾶται το ερώτημα: πῶς εννοεῖ η Εκκλησία την ειρήνη;

Ο Κύριος αφήνοντας στους Μαθητές Του τις τελευταίες Του υποθήκες, προτού οδηγηθεῖ στην σταυρική Του θυσία, εἶπε: "Φεύγω και σας αφήνω την ειρήνη. Τη δική μου ειρήνη σας δίνω. Δεν σας δίνω την ειρήνη που δίνει ο κόσμος" (Ιω.14,27). Βλέπουμε ἐδῶ ὅτι ο Κύριος ομιλεῖ για τη δική Του ειρήνη. Και αυτή την ειρήνη την αντιδιαστέλλει ἀπὸ την ειρήνη του κόσμου. Ὅπως ἐπεξηγοῦν οι θεοφόροι Πατέρες, η ειρήνη του Χριστοῦ εἶναι ἐσωτερική κατάσταση της ψυχῆς και δεν ἐπηρεάζεται ἀπὸ ἐξωτερικές καταστάσεις. Εἶναι ειρήνη που ἀπορρέει ἀπὸ την ἔνωση με τον Θεόν Πατέρα, που εἶναι "ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης" (Φιλιπ. 4,9). Ο Ἰησοῦς την ὥρα ἐκείνη που ἔλεγε αυτά τα λόγια στους Μαθητές Του, ἤξερε ὅτι σε λίγο θα τον συνελάμβαναν, θα τον κατεδίκαζαν σε σταυρικό θάνατο και θα υφίστατο ὅλα ἐκείνα τα φορικτά Πάθη, που γνωρίζουμε. Ὅμως τίποτε ἀπὸ ὅλα αυτά δεν διετάραζε την ειρήνη Του. Και αυτή την ειρήνη τη μετέδιδε και στους Μαθητές Του. Και μάλιστα στη συνέχεια τους ἔδινε θάρρος: "Μην ἀνησυχεῖτε και μη δειλιάζετε" (Ιω.14,27). Η ειρήνη που ἔδινε ο Κύριος στους Μαθητές Του θα ἔπρεπε να μένει ἀδιατάρακτη στις ψυχές τους, ὅταν κι ἐκεῖνοι θα ἀντιμετώπιζαν διωγμούς και μαρτύρια. Ὅπως και συνέβη, καθὼς διαβάζουμε στους βίους των Ἀγίων Ἀποστόλων. Η ἴδια ειρήνη του Χριστοῦ ἀντικατοπτριζόταν ἀργότερα και στα πρόσωπα των χριστιανῶν, που οδηγούνταν στο μαρτύριο· και ἀπὸ αυτό πολλοί ἐιδωλολάτρεις, ἀκόμη και δῆμιοι των Μαρτύρων, πίστευαν στον Χριστό.

Αυτή την ειρήνη του Χριστοῦ ἀνήγγειλαν οι Ἄγγελοι τη Ἁγία ἐκείνη Νύχτα της Γεννήσεως με το: "Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη" (Λουκ. 2,14). Ἐρχεται η ειρήνη στη γη. Ὅπως το εἶχε προαναγγεῖλει ο Προφήτης: " Παιδίον θα γεννηθεῖ για μας...που θα φέρει ειρήνη" Ησαΐα 9,6). Αυτό τονίζει και ο Ἀπόστολος Παῦλος με ἔμφαση: " Αυτὸς, ο Χριστὸς, εἶναι η ειρήνη μας" (Εφεσ. 2,14).

Αυτή η ειρήνη που μας κληροδότησε ο Κύριος εἶναι τρισδιάστατη: μας εἰρηνεύει με τον Θεό, μας εἰρηνεύει με τον εαυτὸν μας και μας εἰρηνεύει με τους πλησίον μας. Ἀς προσπαθήσουμε να ἐμβαθύνουμε, για λίγο, στο πρώτο· στην ειρήνη μας με τον Θεό.

Ὅπως γνωρίζουμε οι σχέσεις του ἀνθρώπου με τον Θεό διαταράχτηκαν, με την ἐφάμαρτη παράβαση της ἐντολῆς του Θεοῦ ἐκ μέρους των Πρωτοπλάστων. Ο πρώτος ἀνθρώπος, δεν ἀκούσε τον Θεό, υπάκουσε στον διάβολο, που ἐχθρεύεται τον Θεό και πήγε με το μέρος του. Ἐτσι το γένος των ἀνθρώπων κατάντησε να γίνει ἐχθρὸς του

Θεού. Από αυτή την τραγική κατάσταση μας έβγαλε ο Χριστός· ήλθε, από αγάπη για μας, και με τη σταυρική Του θυσία μας συμφιλίωσε με τον Θεό Πατέρα· το λέγει αυτό ο Απόστολος Παύλος: *"Παρ' ό,τι ήμασταν εχθροί με τον Θεό, μας συμφιλίωσε μαζί Του ο σταυρικός θάνατος του Υιού Του"* (Ρωμ. 5,10).

Το θαυμαστό είναι ότι, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, δεν μας συμφιλίωσε μόνον μια φορά με το Ουράνιο Πατέρα, με το Μυστήριο του Βαπτίσματος, και μετά μας εγκατέλειψε, αλλά συνεχώς μας ειρηνεύει μαζί Του. Όσες φορές και αν διακόψουμε με τις αμαρτίες μας τη σχέση μας με τον Θεό, ο φιλάνθρωπος Κύριός μας, δια του Μυστηρίου της Μετανοίας, που καθιέρωσε, όταν μετανοούμε, αποκαθιστά και πάλι τις ειρηνικές σχέσεις μας με τον Θεό Πατέρα. Γι' αυτό ο πιστός προσδοκά πάντοτε την ειρήνη ως δώρο του Θεού. Γνωρίζει ότι *"της ειρήνης του Θεού ουκ έστιν όριον"* (Ησαΐα 9,7). Και ακριβώς, επειδή όλοι μας έχουμε ανάγκη της ειρήνης του Χριστού, η Εκκλησία διά των Λειτουργιών της, συχνά εύχεται στους πιστούς να έχουν αυτή την ειρήνη· *"Ειρήνη παῖσι"*. Ο Απόστολος Παύλος συνήθιζε στις Επιστολές του προς τους χριστιανούς να εύχεται να έχουν τη χάρη και την ειρήνη του Κυρίου Ιησού Χριστού (βλ. Ρωμ. 1,7. Α' Κορ.1,3 κ.λπ.). Και σε κάθε θεία Λειτουργία (καθώς και σε όλα τα Ιερά Μυστήρια και τις καθημερινές Ιερές Ακολουθίες) το πρώτο αίτημά μας είναι: *"Υπέρ της άνωθεν ειρήνης"*. Ικετεύουμε τον Κύριο να μας δίνει την δική Του άνωθεν ειρήνη, την αληθινή και μόνιμη ειρήνη. Την ειρήνη για την οποία ο Απόστολος Παύλος γράφει ότι είναι *"ασύλληπτη στο ανθρώπινο μυαλό, (και αυτή η ειρήνη) θα διαφυλάξει τις καρδιές σας και τις σκέψεις σας κοντά στον Ιησού Χριστό"* (Φιλιπ. 4,7). Δεν μπορεί το ανθρώπινο μυαλό να υπολογίσει το μέγεθος της αξίας και τον πλούτο των ευεργετικών ενεργειών αυτής της ειρήνης του Χριστού!

Γι' αυτό αδελφοί μου, με πόθο ψυχής ας ικετεύουμε τον Κύριο να μας χαρίζει την πολύτιμη ειρήνη Του. Κάθε φορά που ο Λειτουργός ευλογώντας μας εύχεται: *"Ειρήνη παῖσι"* με βαθειά ευγνωμοσύνη να την αποδεχόμαστε και να την ανταποδίδουμε με το: *«καί τῷ πνευματί σου»*. Και ας φροντίζουμε με την ζωή μας να διατηρούμε ανοιχτό τον δίαυλο με τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, ώστε αδιαλείπτως να διοεχετεύεται η ειρήνη Του μέσα στις καρδιές μας. Αμήν.